

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka a okolí

Ročník XXXIII
číslo 1 / 2023
březen – květen 2023

Z obsahu:

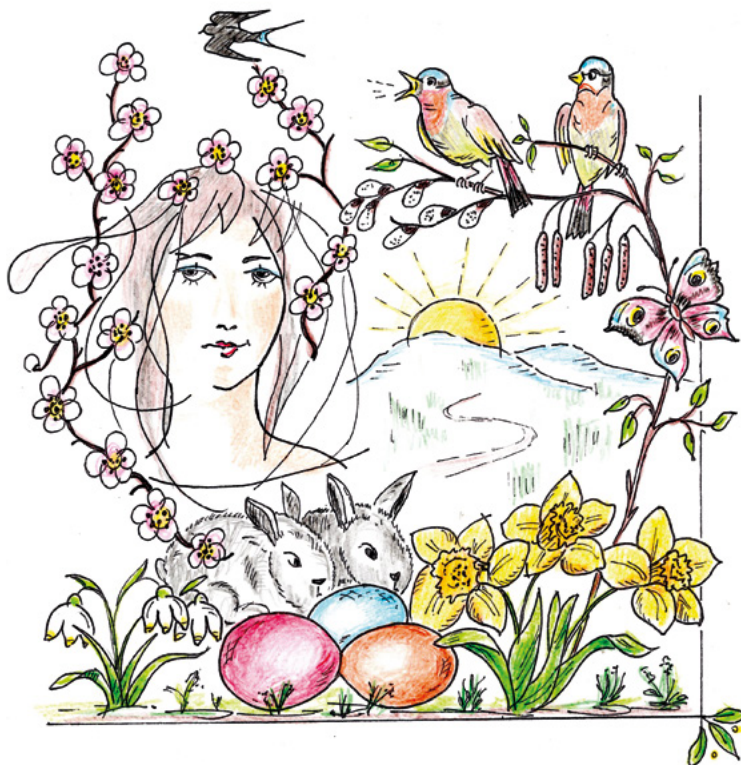
- Vzpomínka na Jiřího Červenku – str. 4
- Peckovský masopust – str. 6
- Střípky z naší mateřské školy... – str. 7
 - Zimní sporty ve škole – str. 10
- Jak lehce naučit dítě číst – str. 12
 - Tak to je Pecka – str. 14
 - Pěkně se prošli – str. 21

Hradní sezona může směle začít

Už jen poslední dny a hodiny zbývají, než Kryštof Harant přiveze v kočáře taženém černými koňmi velký klíč a pomyslně i doslova tak odemkne hrad Pecka návštěvníkům v nové turistické sezóně. Stane se tak v sobotu 1. dubna a přípravy na tenhle slavnostní den právě vrcholí. Nebude to ale jen klíč, co s sebou Harant na Pecku přiveze. Opět po roce se do expozice vrátí jeden z originálních výtisků jeho slavného cestopisu, který v roce 1608 vydal tiskem u Adama Velešlavína. I další nový exponát patří svým vznikem do 17. století a je tak téměř 400 let starý. Zdeněk Kočovský, představitel Kryštofa Haranta posledních let na peckovském hradě, získal v aukci a nabídl hradu v podobě dlouhodobé zápůjčky originál flugblattu zachycující staroměstskou popravu z roku 1621. Flugblatt je ilustrovaný leták doplněný textem, který ve své době plnil zpravodajskou úlohu. Tyto dva mimořádně cenné a vzácné exponáty budou k vidění hned od zahájení sezóny
pokračování na straně 5.

Veselé Velikonoce

*Přejeme příjemné prožití svátků jara
a sluncem prozářené dny*

Příprava na sezonu

Vážení spoluobčané,
jaro už se zlehounka probouzí, slunce nám občas ukáže svoji sílu, někteří z nás se už nemůžou dočkat, až vyrazí zvelebovat své zahrady a zahrádky. Zima na nás letos byla celkem přívětivá, snad nás nepotrápí v jarních měsících.

Každý z nás doufal, že válečný konflikt na Ukrajině se do roka vyřeší a nastane klid zbraní. Bohužel se tak nestalo a válka pokračuje. V každé válce jsou nejhorší dopady na civilní obyvatelstvo, ale i na všechny okolní státy. Nám nezbyvá než jen doufat, že nekompromisní společný postup světových velmocí a dalších zemí ruského agresora zastaví.

I když je situace velmi složitá a těžká, snažíme se pokračovat v rozvoji našich vesniček. V prosinci zastupitelé schválili rozpočet na letošní rok, v kterém počítáme s další etapou rekonstrukce veřejného osvětlení, dokončení ve Lhotě u Pecky, rekonstrukce v Desateru a ke hradu, ta bude probíhat souběžně s rekonstrukcí rozvodů nízkého napětí.

V loňském roce se nám nepodařilo získat finanční prostředky na rekonstrukci příjezdové komunikace do lokality budoucí výstavby rodinných domů ve Lhotě u Pecky. Dotaci jsme nezískali, ale budeme se o ni pokoušet žádat i v letošním roce, jakmile bude vyhlášen dotační titul.

V současné době jsme obdrželi rozhodnutí z Ministerstva kultury ČR na opravy kulturních památek z Programu regenerace městských památkových zón. Letošní rok budeme hospodařit se 400 000 Kč. Tato částka bude rozdělena na opravu zdiva Jižního paláce hradu Pecka a na opravu rodinného domu u náměstí č.p. 42.

Úspěšní jsme byli i při získání finanční podpory z Národní sportovní agentury na rekonstrukci sportoviště u Základní školy v Pecce. Proběhlo výběrové řízení, byla podepsána smlouva o dílo s firmou Ing. Jiří Huptych za cenu 950 000 Kč.

V minulých letech jsme se pokoušeli žádat na Ministerstvu pro místní rozvoj o podporu pro přístavbu klubovny ve Vidonicích, ale marně. Nyní připravujeme podklady pro výběrové řízení, abychom stavbu mohli letos zahájit i přes to, zda dostaneme dotaci, či ne.

Jako každý rok bych vás chtěla požádat o pomoc při sekání a údržbě veřejných prostranství blízko vašich nemovitostí. Není úplně v silách obce všechny plochy opečovávat, proto se obracíme s prosbou na vás, občany a chalupáře. Všem, kteří nám pomáhají, děkujeme, vážíme si toho.

Na závěr bych vám chtěla popřát krásné a příjemné prožití svátků jara.

Hana Štěrbová

Hledáme nové kolegy do provozu v Lázních Bělohradě

Seřizovač / Seřizovačka tkalcovských stavů

Obsluha tkacích strojů

Tkadlec / Tkadlena

Obsluha tkacích strojů

Šič / Šička

Švadleny, šičky, vyšívači
a pracovníci v příbuzných oborech

Výhody práce v E&M:

- ☞ 25 dní dovolené
- ☞ Stravenkový paušál
- ☞ Mimořádné prémie
- ☞ Po zaučení smlouva na dobu neurčitou

E&M Manufacturing Czech Republic s. r. o. – Horní Nová Ves
Horní Nová Ves č.p. 135, 507 81, Lázně Bělohrad

Kontakt: tel.: 601 573 210 od 7.00 do 15.00 nebo email: aneta.zaplatilkova@emweaving.com

INZERCE

Velikonoční zamyšlení: Bude matka žít?

Již tři dny je maminka mrtvá. Dnes ráno byl pohřeb. Jirka leží v posteli a strnule hledí ke stropu. Při každém šramotu se zachvěje a pln naděje se dívá ke dveřím. Není to maminka, která tak jako obvykle v tuto dobu přichází? To přece není možné, aby už nebyla. Mnohokrát se přihodilo, že nějaké auto havarovalo a nikomu se nic nestalo. Jirka byl přesvědčen, že za několik dní bude maminka určitě zase doma. Aby jeho maminka byla mrtvá, to přece není možné. „Ještě nespíš?“ Do pokoje tiše vstoupil tatínek. Jirka sebou trhl. „Nemohu vůbec usnout,“ odpověděl. Otec se posadil a hladil Jirku po vlasech. „Nesmíš na to tak moc myslet. Snaž se usnout. Změnit to nelze.“ „Maminka se opravdu už nevrátí?“ „Ne, nikdy. Vždyť jsi viděl, jak jsme ji pochovali.“ „Možná, že tam maminka vůbec nebyla.“ „Myslíš v rakvi? Byla. Byla tam.“ Otec vzdychl: „Jirko, teď musíme být stateční, já i ty. A teď už spi.“ Tak to teď slyšel Jirka znovu! Jeho maminka se už nikdy nevrátí. Ale stejně tomu nemůže uvěřit. – Náhle se Jirka posadil. Na něco si vzpomněl. Mluvil se o tom při hodinách náboženství. Pan farář přece říkal, že mrtví zase vstanou. Ano, Jirka si na to vzpomíná. Mrtví vstanou! Ježíš přece také vstal z mrtvých! Jirka vyskočil z postele a bos běžel za tatínkem. „Tatínku, zemřelí zase vstanou!“ volal a chvěl se přitom nadějí. Otec neodpověděl. Jirka se překotně ptal: „To je přece pravda, tatínku, nebo ne? Prosím tě, řekni, že ano!“ Otec vzal Jirku do náruče a tiše odpověděl: „Myslím, že tomu tak je. Snažím se tomu věřit.“ „Ty to nevíš?“ „Ne, Jirko, nevím to. Věřím tomu a doufám.“

Do života malého Jirky vstoupila smrt. Při dopravní nehodě mu zemřela maminka. Mezi takové patřil i děda malého Vaška z filmu Aleny Poledňákové Jak dostat tatínka do polepšovny (1977), ztvárněný hercem Josefem Karlíkem. Při rodinné hře se dostane malý Vašek (Tomáš Holý, †21) na hřbitov, kde děda (Josef Karlík) zalévá květiny na hrobě své manželky. Děda říká Vaškovi, aby nehulákal, že tady odpočívá babička. A pak si sedne na hrob, pláče a rozmlouvá se svou zemřelou ženou: „Tak to vidíš, Blážo, ten kluk udělá ze všeho takovou blbnu...“ Myslím, že právě touto scénou se Alena Poledňáková dotkla pravdy věčného života. Vyjádřila víru, že

ten, kdo zemřel nezanikl, nepropadl se do neznáma, ale někde je. Je typické pro filmy normalizace, že v záběru kamery nemůže být kříž. Je to tak i ve snímku režisérky Poledňákové. Přesto však je kříž nejčastějším znamením, které lidé svým zemřelým na hrob dávají. Kříž je totiž provokativní znamení nejen smrti, ale i života. Věčného života.

Na jednom českém hřbitově stály vedle sebe tři pomníky. Na prvním pomníku byla postavená socha, která v ruce držela hořící pochodň obrácenou k zemi a její plamen dusila o zem. Vedle byl nápis: Je konec všemu. Na prostřední hrobce byla deska s vyrytými verši: Proč umíráme, proč hasne den? Proč umíráme, a kam jdeme? U třetího hrobu stál kříž a na něm byla známá Ježíšova slova: Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mě, bude žít, i kdyby umřel. (Jan 11,25) Tyto tři pomníky znázorňují smýšlení lidí v naší zemi o smrti. První hrobka (socha se zhasnutou pochodní) vyjadřuje přesvědčení, že smrt je úplný konec. Druhá hrobka s vyrytými verši přiznává, že by něco po smrti mohlo být. Ale až slova na třetí hrobce dávají odpověď na touhy našeho života vyjádřené i ve filmu Aleny Poledňákové, totiž na touhu člověka žít stále. Ale je možné tomu věřit? Je možné věřit, že je věčný život? Že Ježíš vstal z mrtvých? Není to spíš náplast na bolesti našeho života a na tvrdost smrti, se kterou jednou všichni setkáme?

Křesťané budou o Velikonocích slavit Ježíšovo Zmrtvýchvstání. Účast na bohoslužbách bude vyznáním, že ze záhroby se Někdo vrátil – Ježíš. Křesťané vyznávají víru, že Ježíš Kristus nás všechny na konci dějin vzkřísí. Možná se této víře bude někdo usmívat. Ale ten, kdo pochopí, že jeho život byl zachráněn obětí Ježíše Krista, umučeného a vzkříšeného se smát nebude. Takový člověk totiž získává perspektivu věčného života, která je člověka opravdu důstojná.

Přeji všem, kdo dočetli text až do těchto míst, aby Velikonoce pro ně znamenaly naději, že jejich život může mít věčný rozměr právě díky pravdě o Kristově Zmrtvýchvstání.

Antonín Brychta,
administrátor farnosti Pecka

Římsko-katolická farnost Pecka – Velikonoce

Zelený čtvrtek
6. dubna
16.30 – Mostek
18.00 – Pecka

Velký pátek
7. dubna
15.00 – Borovnice
16.30 – Pecka

Velikonoční Vigilie
8. dubna
19.30 – Pecka

Zmrtvýchvstání Páně
9. dubna
8.00 – Pecka
9.30 – Borovnice
11.15 – H. Brusnice

K nedožitým osmdesátinám Jiřího Červenky

K počítači jsem se posadila s představou, že při příležitosti letošních nedožitých osmdesátin mého táty Jiřího Červenky, který v Pecce zanechal svou výraznou stopu nejen jako kastelán hradu, napíšu nějakou osobní vzpomínku od srdce a přidám pár humorných historek z dob jeho kastelánování. Ukázalo se ale, že to není tak jednoduché a že čas na podobné plány ve mně ještě nedozrál. Na štěstí byl můj táta také básník a spisovatel. Jako novopečená správkyně jeho literární pozůstalosti jsem si tedy dovolila vybrat část jeho vlastního textu, v kterém v barvitě mozaice představuje přímo den svého narození.

„Donedávna jsem si myslel, že jsem se narodil v porodnici. Těžko říci, zda za to mohou dospělí, kteří mi z jakýchsi, dnes už jen jim známých důvodů, podsouvali porodnici místo pravdy, nebo zda jsem si kdysi jen nezafixoval svou zkomolenou představu. Možná, že když se o porodnici mluvilo v souvislosti se sestřiným narozením, vztáhl jsem to i na sebe. Neméně zajímavé je ovšem i to, že se mi ve vzpomínce místo nevýrazné patrové budovy porodnice objeví před očima cihlová vodárenská věž.

Ve skutečnosti jsem se narodil doma, tedy v domě 158/II v ulici Na příkopech. Zcela jasně to vyplývá z matčiných zápisků pořízených krátce po mém

narození: „Paní asistentka malého upravuje... Konečně mi podává bílý balíček převázaný růžovým povianem. Dělá Ti křížek a líbám Tě na droboučké, růžové čílko, můj maličký, pak táta a dojatá babička...“ To je atmosféra domova, a ne porodnice. Paní asistentka je „zkoušená“ porodní asistentka paní Růžena Nováková z Hradce č. 167/I, nikoli anonymní zdravotní sestra či příslušný primář hradecké porodnice. Doma byla rovněž pořízena matčina fotografie, jak leží v posteli vedle dětské postýlky a čte Matějčkovu Naše dítě. A všechny další fotografie novorozence.

Ve svém komentáři matka nezapomněla ani na fakta: „V pátek, dne 5. března 1943, narodil se nám

Básník, překladatel a kastelán hradu Pecka Jiří Červenka se narodil 5. března 1943 v Jindřichově Hradci. Vystudoval češtinu a filozofii na Univerzitě J. E. Purkyně v Brně. Několik let pracoval jako lesní dělník, horský nosič či domovník na horské boudě, později působil jako historik při památkovém ústavu v Pardubicích a od roku 1978 pak dalších 27 let jako kastelán na hradě Pecka. Zemřel 30. května 2021. Své básnické dílo uspořádal do celkem 5 sbírek, z nichž poslední s názvem Co zbylo, vyšla posmrtně v loňském roce. Jiří Červenka je také autorem cestopisných črt Zápisky z cest (2021). Peckovské nakladatelství Venkovské dílo připravuje letos při příležitosti jeho nedožitých osmdesátin k vydání soubor 99 krátkých próz pod názvem Banality.

dopoledne, ve tři čtvrtě a pět minut na devět, zdravý, silný syn, který vážil 3,60 kg, měřil 50 cm a objem hlavičky 34 cm...“ A pak ještě letmý pohled z okna: „Venku se rozpršelo, našemu malému padá štěstí...“

Tedy deštivý březnový den. Český rozhlas od 6.00 vysílá zábavnou hudbu, v 10.00 rozhlas pro školy, odpoledne opět zábavná hudba, večer zprávy a taneční hudba, ve 20.45 ministr Emanuel Moravec, ve 21.00 koncert České filharmonie.

Přestože „odvážné akce německého vojska na Dolní Kubáni a u Charkova rozdrtily nepřátelské skupiny a zmařily přípravy k protiútoků“, osudí válečného štěstí se přece jen zvolna naklání na opačnou stranu. Národní divadlo hraje Její pastorkyňu, Soud lásky a Pohádku o Honzovi. Na programech kin jsou většinou německé životopisné filmy a české veselohry. Národ se baví a pracuje. Běh každodennosti vytěsňuje skutečné bytí do temnot národního podvědomí. Zdánlivě panuje klid, ale jakýsi neurčitý, a přesto velice konkrétní pocit strachu visí nad hlavami lidí na každém kroku jako Damoklův meč. Noviny se hemží inzeráty a drobnými dramaty: Dne 5. března dopoledne ztratila pravděpodobně cestou z Vršovíc do Nuslí v Popovické ulici chudá stařenka 1100 Kč. Peníze, které nebyly její, nesla v kapse

v sukni. Naštěstí je tu detektivní ústav Zajíček, který zařídí stopování a informace všeho druhu. A pokud máte pleš, přijďte do našeho závodu na ošetření ul-trafi-alovými paprsky. Případně vás ochablosti zbaví, mládí, temperament a sebevědomí vrátí zaručeně účinný, neškodný a lékařsky doporučený prostředek. Na závěr snaživý úvodník Českého slova staví nerozhodného občana před kardinální otázku: Chtěl bys, český člověče, aby se tvé děti staly vyvrheli lidské společnosti, aby tví synové se potulovali v loupeživých tlupách a dcery se staly v nejútlejším mládí řemeslnými nevěstkami? Chtěl bys, aby tvé postavení, které sis vydobyl usilovnou prací ve vlasti, vzalo za své bůhvíckde v anarchistickém zmatku? Chtěl bys hladovět a zoufale a beznadějně živořit v nepředstavitelné bídě? Chtěl bys být zbaven všech mravních a kulturních hodnot, které činí tvůj život životem? Jistě ne! Ne! Ne! Tímto jasným a přesvědčivým Ne! musíme proto odpovědět na všechny pokusy nepřátele vnášet do našich řad bolševickou agitaci.

Zdá se tedy, že to rodiče s mým narozením mysleli opravdu vážně.“

Z literární pozůstalosti Jiřího Červenky vybrala

Věra Kociánová

Vzpomínáme!

Hradní sezona může směle začít

pokračování z titulní strany

O něco málo později k nim přibude ještě průřez původní numismatickou sbírkou z hradu Pecka. Její podstatná část je dodnes uložena v depozitářích královéhradeckého muzea, odkud bude pro letošní sezónu na hrad zapůjčena. Nicméně druhá a snad i hodnotnější část numismatické sbírky se za doposud nevysvětlených okolností ztratila z trezoru tehdejšího národního výboru v 70. letech 20. století.

Nebudou to jen výstavy, ale čeká nás i spousta kulturních a společenských akcí. Hned po Velikonocích u nás na hradě pokřtí novou nahrávku bělohradský flétnový soubor Pifferaios, 5. května konečně snad dojde i na koncert peckovských sborečků Zvoneček a Sedmihlásek, čeká nás opět jeden jarní koncert akordeonů. Na peckovském hradě přijmou v květnu ocenění nejlepší mladí básníci, kteří se zúčastnili literární soutěže bývalého kastelána Jiřího Červenky.

Na hrad se týden na to vrátí i turnaj, při kterém se o ceny a uznání utkají karbaníci v mariáši. Na začátku června hrad ožije šermířskou historií pod taktovkou dlouholetých spřátelených šermířů z vrchlabského Rega. Pak tradiční alternativní festival hudby a divadla Pecka 2023 a ještě než začnou prázdniny, zakončíme bohatý kulturní program koncertem swingového Orchestru Karla Vlacha. První červencovou neděli obohatí svým představením peckovský divadelní spolek Smajlík. Máme se opravdu na co těšit a věříme, že se s vámi v hojném počtu na nějaké akci taky uvidíme.

Než se vrhneme do posledních příprav před zahájením, musíme také poděkovat za dlouholetou a příkladnou péči paní Daně Varadiové, která se zodpovědně starala o úklid našeho hradu. Ještě jednou, mockrát děkujeme.

Honza Murdych

Přehled akcí na hradě Pecka

duben	1. Otvírání hradu – zahájení turistické sezóny
	15. Pifferaios – křest nového alba (koncert)
	5. S písničkou za zvířátky – koncert peckovských sborů Sedmihlásek a Zvoneček
	12. Akordeonový koncert
květen	20.–21. Literární workshop a vyhlášení Literární soutěže Jiřího Červenky
	27. Mariášový turnaj
	10. Šermířská Pecka (Rego Vrchlabí)
červen	23.–24. Festival Pecka 2023
	30. Orchestr Karla Vlacha (koncert)
červenec	2. Divadelní představení DS Smajlík

Peckovský masopust

V sobotu 18. února i přes dosti nepříznivé počasí prošel Peckou další masopustní průvod. Za deště a ne zrovna slabého větru vyrazil od obecního úřadu na tradiční cestu k bytovkám, cukrárně a na poplužní dvůr. Děkuje se za účast všem, co se počasí nezalekli, nebáli se na sebe hodit divoký kostým a za zvuků lidové muziky si přišli užít sobotní odpoledne. Nemenší dík patří i těm, kteří průvodu nachystali lahodné dobroty na všech masopustních zastávkách. V pátek před masopustem jsme na dvoře obecního úřadu uspořádali zabíjačku a po všech laskominách se jen zaprášilo.

Fotky – Autor: Vít Halvín

Střípky z naší mateřské školy...

Milí čtenáři Listů Peckovska,

než vás seznámím se současným děním v naší mateřské škole, dovoluji mi, abych se vrátila k vánočnímu koncertu v letošním školním roce. Koncert se měl konat na hradě Pecka, ale z důvodu velké nemocnosti dětí musel být dvakrát zrušen. Bylo nám velice líto dětí, nejen že byly nemocné, ale také proto, že se po dlouhou dobu věnovaly nácviku vánočních a zimních písní se svou učitelkou Veronikou Zahradníkovou. A potom si přijde nezvaná „teta rýma, teta chřipka a strejda kašel“ a vše spolu překazí. My se ale jen tak nedáme a dovoluujeme si vás pozvat na nový koncert S písničkou za zvířátky, který plánujeme uskutečnit v pátek 5. května 2023 opět na hradě Pecka. Koncert bude začínat v 17 hodin a těšíme se, že si naše malé i větší zpěváčky přijdete poslechnout.

Co jiného v naší školce?

Dnes vás zavedu i do třídy menších dětí a v následujících řádcích se můžete dočíst, jak se i jim daří.

To je vůně, Křemílku, aneb Rohlíčkový den

Ve středu 1. února to ve třídě u malých dětí od rána pěkně vonělo. Paní učitelky si pro děti připravily Rohlíčkový den. Děti měly za úkol přinést si z domova kuchařskou zástěrku, některé byly vybaveny i kuchařskou čepicí a chňapkou. Velice jim to slušelo. Aby si děti lépe přiblížily povolání pekaře, upekly si slané a sladké rohlíčky. Všichni společně si prohlédli náčiní, které k práci pekař potřebuje, poznávali a také ochutnávali některé suroviny. Děti rohlíčky stočily, namazaly vajíčkem a posypaly solí, kmínem, sezamovými semínky nebo sladkými barevnými kuličkami. Na manipulaci s těstem se připravily tak, že si vyzkoušely stočit rohlíčky nejprve z modelíny. Společně si zopakovaly, na co si mají při práci v kuchyni dávat pozor, aby si neublížily: nebezpečí nože, rozpálená plotýnka... Po obědě si všichni na upečených rohlíčcích pěkně pochutnali. Některé děti práci s těstem a vajíčkem dělaly poprvé, jiné byly jako profesionálové.

Dana Vočková, učitelka MŠ

Interaktivní dopoledne ve třídě U Křemílka

Ve středu 8. března 2023 se ve třídě U Křemílka uskutečnilo dopoledne s interaktivními pomůckami s názvem Zima končí, jaro pomalu začíná... I v této třídě mají děti k dispozici pro své vzdělávání dotykovou obrazovku s programem iŠkolička, který obsahuje různé úkoly řazené dle měsíců v roce - tvoření řad dle předlohy, porovnávání velikostí, skládání obrázků, hádanky, jednoduché počítání a mnoho dalších. Na obrazovce můžou děti spolu s Krtečkem hledat zadané předměty, rozdíly nebo skládat puzzle. V tento den se děti nově učily pracovat s robotickými včelkami Bee-bot, které se používají na speciální čtvercové podložce s různými tématy (tentokrát to byly květiny, tající sněhuláci a sluníčka). Úkolem dětí bylo naplánovat včelce cestu z počátečního čtverce k určenému ob-

rázku. Když na včelku nasadíme speciální nástavec, můžeme použít fix a včelka dětmi naplánovanou cestu zakreslí na papír. Práce s včelkami děti baví a nebojí se cesty plánovat. V neposlední řadě v našem interaktivním vybavení školky nechybí Albi tužka. Tu sice velká většina dětí má doma a práci s ní ovládá, ale ve školce máme k dispozici různé, mnohdy pro děti neznámé knihy, zvukové pexeso a menší knížky obsahující krátké básničky, ke kterým je možné se naučit pohybový doprovod. Děti již dříve vyzkoušely práci s mluvícími skřipci, na kterém mají učitelkou namluvený úkol a ony ho musí splnit. Práce s interaktivními pomůckami je zpestřením běžné vzdělávací práce s dětmi.

Kristýna Věchtová, učitelka MŠ

Samozřejmě to není zdaleka vše, co mají naši nejmenší „na práci“. Kromě každodenních aktivit jsou to další námětové dny, dopolední vycházky, divadla... Podívejme se ale nyní i k předškolním dětem.

Naše předškoláky zanedlouho čeká zápis do 1. třídy základní školy. Děti se snažíme připravovat a pracovat s nimi tak, aby zápis a nástup do školy byl pro ně co nejzdařilejší. Pro rodiče předškolních dětí jsme uspořádali besedu s pracovníci Pedagogicko-psychologické poradny v Jičíně, která jim přiblížila vše, co by děti měly zvládat, než půjdou do ZŠ. S dětmi jsme se byli podívat na vyučování současných prvňáčků. Nanečisto si vyzkoušely, co budou ve škole za několik měsíců dělat. Na oplátku pozveme prvňáčky do naší školky, kde si pro ně připravujeme interaktivní dopoledne s jarní tematikou. Nejen malé děti se seznamovaly s prací pekaře. Naše starší a předškolní děti se byly podívat přímo v cukrářské a pekařské výrobě při Střední škole gastronomie a služeb v Nové Pace. Děti si prohlédly celou provozovnu, ale co bylo nejdůležitější, stali se z nich na celé dopoledne mistři pekaři a cukráři. Studenti školy si pro děti připravili těsto na pečení housek a předem upekli velikonoční perníková vejčka a zajíčky. Naším dětem nezbylo nic jiného, než se pustit do práce a housky zaplést, posypat je při-

pravenou posypkou a perníčky ozdobit podle vlastní fantazie připravenou zdobící hmotou. Práce děti bavila a výsledky jejich práce se líbily nejen všem očím, ale především chuťovým buňkám dětí. Svoje pekařské a cukrářské výrobky, spolu se sladkou odměnou za svoje výkony, si děti odvezly domů.

Během prvních měsíců roku 2023 se děti byly ještě podívat na ZŠ v Bílé Třemešné, kde si prohlédly školu, učebny. Paní učitelky si pro děti připravily zajímavé ukázky, pokusy a úkoly v učebně přírodopisu, fyziky, chemie. Děti poznávaly nářadí a nástroje v dílnách, zapojily se do hodiny zpěvu v 1. třídě. I zde se nám moc líbilo a máme slíbenou ještě jednu návštěvu této školy. Poslední měsíce tohoto školního roku jsou naplněny dalšími aktivitami a není jich málo. Čeká nás plavecký výcvik, motivované vycházky, výlety, atletické závody mateřských škol, koncert sborů na hradě, divadla v MŠ, beseda s Policií ČR, zápis nových kamarádů do naší školky, rozloučení s předškoláky...a k tomu běžné každodenní činnosti. O tom, jak se nám vše podařilo, vás budeme informovat v dalším vydání Listů Peckovska.

Milí čtenáři, děkujeme za chvíli, kterou jste věnovali našim řádkům, a přejeme všem hezké jarní dny.

Jana Murdychová, uč. MŠ

**Pojď se zvířátka k zápisu
do 1. třídy ZŠ a MŠ Pecka,
který se koná 11. dubna 2023
od 13.30 hod. do 17. hod.
Těšíme se na vás.**

Animační dílna v Nové Pace pro 3. a 4. třídu

Ve dnech 23. a 24. února měli třetíci a čtvrtáci možnost zúčastnit se animační dílny, která se konala při DDM Stonožka v Nové Pace. Jeden den vyrazila jedna parta a druhý den ostatní děti. Děti jely na tvoření a vlastně ani moc nevěděly, co se bude celé dopoledne odehrávat. Tým kolem paní Lucie Strnadelové nám všem velmi pěkně a srozumitelně vysvětlil, o co půjde.

Nejprve si s dětmi povídali o tom, co je to animovaný film a jak vypadá hraný film. Kdo se všechno musí podílet na vzniku filmu, že tam nesmí chybět režisér, herci, zvukař, střihač, osvětlovač, kameraman, scénárista a spousta dalších důležitých lidí. Pomocí jednoduché scénky si děti vyzkoušely roli herce, kameramana a klapky. Pak se zaměřily na předměty, které musí někdo popostrkovat, aby pohyb vůbec udělaly. A tak jsme přišli na to, že když se nasbírá spousta snímků navazující na sebe a v jednotlivých snímcích se vždy trochu pohne s předmětem, vznikne pohyb. Když se předmět pohybuje po větších vzdálenostech, je rychlejší a naopak, když postupuje po malých krůčcích, pohybuje se pomalu. A tak vznikne animovaný film. A právě tvoření animovaného filmu čekalo na naše děti.

Kluci a holky byli rozděleni do skupinek po třech až čtyřech dětech. Každá skupinka si vyzkoušela tři animační techniky. První parta dětí si tvořila vlastní figurky, se kterými pak pomocí snímků pohybovaly, aby

vznikl nějaký příběh. Druhá parta dětí si vybrala téma vzniku názvu Pecka podle pověsti. Skupinky si vyzkoušely práci s mákem, přírodninami, modelínou a vyzkoušely si i hranou animaci, ve které pojídaly všechno, co jim přišlo pod ruku: talíře, hrnky... Film má to kouzlo, že takové čáry jsou možné. Skupinka pracovala vždy půl hodiny na svém sběru snímků z daného materiálu, výsledkem pak byl vteřinový až dvouvteřinový film. Bylo zajímavé sledovat, jak jim pod rukama vzniká pohyb. Děti byly moc šikovné, hned si techniku osvojily a ani je moc nezaskočilo, že musely používat počítač, ve kterém byl animační program. Když náhodou něco nevěděly, animační tým jim pomohl.

Když byly všechny skupinky hotové, zbývalo ještě vymyslet hudbu. S pomocí rytmického doprovodu si zazpívaly písničku, která se pak přidala ke vzniklému filmu. Děti si z programu odvažely nejen vzniklý film, ale také nevšední zážitek z tvoření filmu, z nových poznatků, zážitek ze spolupráce se spolužáky. Odcházely a byly nadšené. Třeba se k animaci někdo z nich v dospělosti vrátí a bude ho provázet v jeho povolání. Kdo ví?

Bylo to krásné, zajímavé a inspirativní dopoledne a moc děkujeme týmu paní Lucie Strnadelové, že nám umožnil nahlédnout do tajů animovaného filmu.

Lenka Kupková, Martina Suchardová

Zimní sporty ve škole

Ačkoli zima byla mírná, snažili jsme se touhu dětí po zimních sportech naplnit. Nejprve jsme uspořádali lyžařské dopoledne na sjezdovce Máchovka v Nové Pace. Počasí bylo vynikající a sněhové podmínky také dobré. Devatenáct odhodlaných lyžařů různé úrovně strávilo dopoledne plné pohybu.

Nepopulární přesun s lyžemi, taškami s přezkácí a v lyžařském oblečení proběhl bez problémů. Čekal nás vleč kotva. Nejvíce jsme se obávali vystupování pod bubnem sjezdovky, tedy před prudkým stoupáním. Naštěstí jsme vše zvládli bez větších potíží. Všichni žáci už jsou lyžaři, tak každý během prvních tří jízd z „podbubnu“ sjezdovky mohl ukázat, co umí. Podle toho jsme pak zvolili další postup výuky.

Všichni už se těšili, až vyjedou nahoru a zkusí celou levou stranu sjezdovky. Děti jsme rozdělili do dvojic a trojic. Tyto skupinky jezdily společně. Postupně jsme žáky upozorňovali na nedostatky, aby si mohli svou techniku zlepšit.

Dalším únorovým sportem bylo bruslení na zimním stadionu v Nové Pace, které jsme rozdělili na dvě dopoledne. Bruslařů bylo téměř 60, od 2. do 9. třídy. První bruslařský den jsme pojali volněji. Potřebovali jsme zjistit, jak děti umí bruslit. Po rozježdění jsme rozdělili

plochu na tři části. V jedné části chlapci stříleli na bránu a hráli hokej. V druhé se bruslilo dokola a v té třetí byli začínající bruslaři, kteří měli k dispozici hrazdy a tempo tu bylo pomalejší. Každý si mohl zvolit, na jaké tempo se cítí.

Druhý bruslařský den byl o týden později. Pojali jsme ho jako více výukový. Plocha byla opět rozdělena na tři části. V jedné části chlapci procvičovali hokejové prvky, jízdu vzad, stříleli na bránu a později hráli hokej. V druhé se procvičovalo překládání na obě strany a „cibulky“ – jízda mezi metami. Praktikovaly se různé hry na ledě. Později volně bruslili. Třetí část byla pro začínající bruslaře, kteří měli k dispozici hrazdy. I oni pak už volně bruslili bez hrazd. Získali postupně větší jistotu.

Závěrem musíme všechny pochválit za ukázněné chování. Bylo zajímavé sledovat, jak starší žáci dokážou spolupracovat a pomoci těm mladším. Děti, které známe jako tiché, tu jezdily jako vítr. Hodně z nich vlastně překonávalo svou komfortní zónu, což je moc potřeba. Ne všichni se totiž na lyže a brusle ve volném čase dostanou. Rozhodně považujeme lyžařské dopoledne a oba bruslařské dny za přínosné.

Lucie Morávková, Libor Stuchlík

Prvrouka ve 2. třídě

V hodinách prvrouky jsme zase pracovali s Albi tužkou. Protože jsme se právě učili o lidském těle a potřebovali jsme se dozvědět, díky jakým smyslům poznáváme svět kolem sebe, vzali jsme si knihu Kouzelné čtení - Lidské tělo a Albi tužku. Každá skupinka si vylosovala jeden ze smyslů člověka. K danému smyslu děti samy musely pomocí tužky získat co nejvíce informací, které si zapisovaly a z nich pak tvořily myšlenkovou mapu. Děti přišly na to, že hlemýžď není jen na zahradě, ale také v uchu, že kladívko nemá doma tatínek mezi nářadím, ale máme ho všichni také v uchu. Že nejvíce hmatových buněk je na prstech ruky a nejméně citliví jsme na zádech, že na jazyku máme nějaké chuťové pohárky, že Braillovo písmo se dá číst pomocí rukou a ještě mnoho dalších zajímavých informací. Všechny skupinky pak své poznatky převyprávěly ostatním a společně jsme si vytvořili ucelený přehled učiva o smyslech člověka. Tím, že si děti samy hledaly informace, zapamatovaly si učivo mnohem lépe a hlavně trvaleji.

Monika Rejlová

Návštěva muzea a divadla v Nové Pace

Ve čtvrtek 9. března 2023 jsme s první a druhou třídou navštívili výstavu kočárků a panenek. Děti dostaly pracovní listy s úkoly, které byly jiné pro chlapce a jiné pro děvčata a vyžadovaly velkou pozornost a zapojení důvtipu. Prohlídka exponátů se tak stala nejen zajímavou, ale zároveň velmi napínavou a zábavnou.

Z muzea jsme se přesunuli do divadla na představení pohádky O chytrém Honzovi a jeho Majdalence. Děti Honzovi fandily a jeho příběh s ním prožívaly tak, že se chvílemi hlediště otřásalo smíchem.

Další den jsme pokračovali ve stejném duchu. Povídali jsme si o programu předchozího dne a po vyhodnocení pracovních listů čekaly na děti různé ceny, což samozřejmě vyvolalo projevy radosti. No řekněte, není to ideální vyvrcholení programu?

Hana Erbenová

Tablet není jen na hraní...

Druháci v hodině čtení vyzkoušeli, že tablet není jen na hraní her a sledování videí na Youtube. Tentokrát při čtení neotevřeli čítanky ani knížku od Eduarda Petišky Pohádkový dědeček, kterou čtou na pokračování, ale na začátku hodiny dostaly děti tablet. Hurá, to bylo super překvapení. Během chvilky se všem podařilo dostat se na stránky, kde děti čtou a plní úkoly, aby dokázaly, že přečtenému textu rozumí. Texty byly určeny pro 2. třídu a hodily se zrovna ty o Legu, protože před hodinou čtení měly děti pracovní činnosti a pracovaly se stavebnicemi. Modely stavěly podle návodů nebo podle vlastní fantazie. A teď mohly v Legu pokračovat i při čtení.

Děti s tabletem v ruce byly připravené. Konečně se mohlo začít, protože se všichni moc moc těšili, i ti, kteří mají radši matematiku než čtení. Každý si indivi-

duálně svým vlastním tempem přečetl text k obrázku a potom již následovaly otázky k textu. Děti vybíraly správnou odpověď ze 3-4 možností, které samozřejmě také musely přečíst. Pokud byla odpověď správná, postoupily dál. Ke každému textu bylo 6-7 úkolů. Po úspěšném splnění úkolů se dětem objevily na displeji 3 diamanty, které děti vyměnily za třídní kupónky. Kdo udělal nějakou chybičku, byly diamanty pouze dva nebo jeden, ale to se stalo jen výjimečně. Všichni se snažili ze všech sil. Nejlepší čtenáři zvládli i 6 textů a všechny odpovědi správné. Každý četl sám podle svých schopností a svým tempem. Velkým přínosem to bylo hlavně pro ty děti, které zatím po knížce s velkým nadšením nesahají. Všechny děti byly nadšené a už se zase těší na podobnou hodinu.

Monika Rejlová

Jak lehce naučit dítě číst

Umět číst je základní dovednost, která děti provází celým životem, a proto bychom děti měli při čtení podporovat. Již od předškolního věku si děti postupně osvojují různé schopnosti, které jim v budoucnosti čtení usnadňuje. Jedná se nejen o kognitivní dovednosti, jako je například kreativita, soustředěnost nebo podpora slovní zásoby, ale také pozitivně přispívají ke zdraví dítěte – pomáhají snížit stres a dítě zklidňují.

Děti by měly trénovat čtení nejen ve škole, ale také doma. V dnešní době existuje mnoho možností, díky kterým čtení bude malé školáky bavit i mimo školní lavici. V tomto článku se dozvíte některé informace ohledně významu čtenářské gramotnosti u dětí, dočtete se o možnostech, jak čtení začlenit do běžného dne, a představíme vám několik hravých způsobů, díky nimž bude čtení zábavnější.

Zatímco některé děti je snadné pro čtení nadchnout, jiné naopak zápasí s motivací. Protože je častý nácvik čtení pro úspěšné vybudování a upevnění čtenářské dovednosti a také jiných jazykových kompetencí podstatný, je pravidelný trénink čtení pro začínající čtenáře nevyhnutelný. Jak se vám může podařit motivovat vaše dítě ke čtení a jak mohou i „nečtenáři“ pro sebe objevit radost z čtení, vám ukážeme na následujících řádcích.

Pokud vaše dítě nerado čte, je docela dobře možné, že pro sebe dosud neobjevilo tu „pravou“ knížku. Dobrá dětská knížka by měla nabídnout zajímavý příběh nebo poselství, musí být napsaná přiměřeně věku dítěte a zábavně vyprávěná. Pak dokáže dítě upoutat. Následující tipy vám mohou pro vaše dítě pomoci nalézt vhodné první čtení.

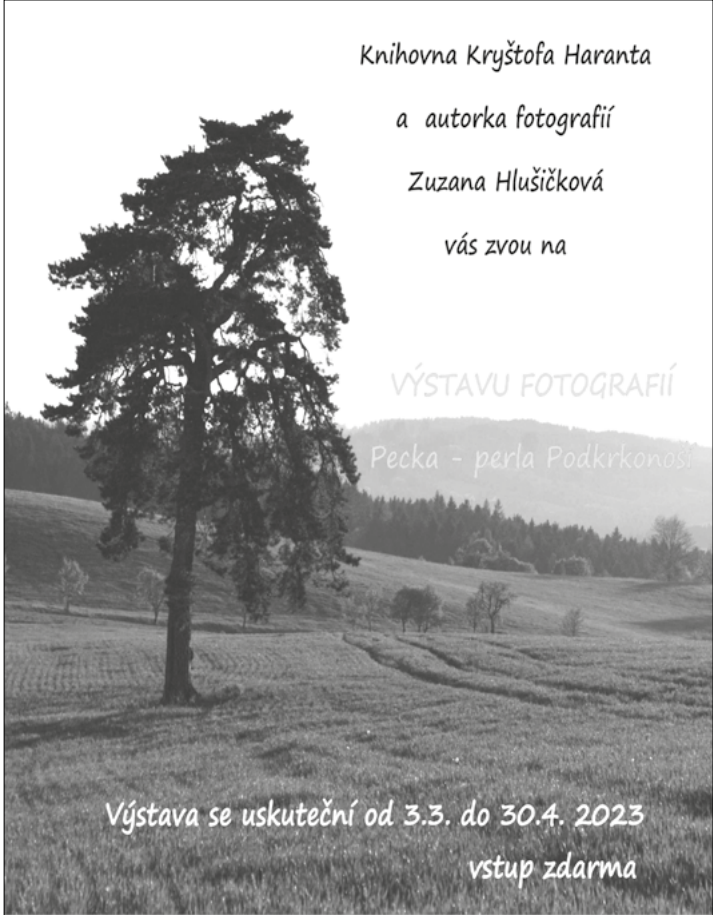
Prohlédněte si společně s vaším dítětem seznamy doporučených knih a nechte se inspirovat zajímavými nápady. Na stránce obecně prospěšné společnosti Celé Česko čte dětem <https://celeceskoctedetem.cz/pro-rodice/zlate-tituly> naleznete seznam doporučené četby pro děti podle věkových kategorií a stejně tak zajímavý je i projekt Komise pro dětskou knihu SČKN a České sekce IBBY <https://www.nejlepsiknihydetem.cz>, v jehož rámci se každoročně uveřejňuje katalog doporučených nových českých knih pro děti a mládež. Kromě toho vám s výběrem jistě ochotně poradí i v každém dobrém knihkupectví nebo ve vaší knihovně.

Dejte vašemu dítěti možnost vybrat si své první čtení samo. Navštivte společně knihovnu nebo knihkupectví a udělejte si dostatek času na nerušené prohlížení polic s knížkami. Ať si vaše dítě v klidu prohlédne upoutávku či anotaci na obálce knížky nebo si společně přečtete prvních pár stránek – tak si vaše dítě nevybere knihu jen podle obalu.

Nechte vaše dítě poznat různé žánry. Třeba ho více nadchnou dobrodružné příběhy než zábavná dětská vyprávění ze všedního dne.

Pokud se vašemu dítěti zdá přístup ke knížkám obtížný, můžete vyzkoušet jiná média jako pomocný můstek do čtenářského světa. K mnoha filmům, seriálům, a dokonce videohrám existují doprovodné komiksy nebo vyprávění – oblíbené postavy a známý průběh děje mohou dětem usnadnit čtení a současně zatraktivnit tištěnou knihu jakožto médium. Teď už nic nebrání tomu, jak naučit vaše dítě číst.

Více o této problematice naleznete na našich stránkách www.pecka.knihovna.cz v odkazu Učíme se číst – internetový průvodce čtenářskou gramotností. Děkujeme autorům průvodce za možnost sdílení a zveřejnění.

Knihovna Kryštofa Haranta
a autorka fotografií
Zuzana Hlušíčková
vás zvou na

VÝSTAVU FOTOGRAFIÍ
Pecka - perla Podkrkonoší

Výstava se uskuteční od 3.3. do 30.4. 2023
vstup zdarma

 knihovna
kryštofa haranta
PECKA

Knihovna Kryštofa Haranta, Pecka 2, 507 82, tel: 602 556 142
www.pecka.knihovna.cz

Nové knihy v knihovně

Víte, že čtením si můžeme zlepšit zdraví? Při čtení se zklidníme a soustředíme se výhradně na příběh. Zatímco se dnešní doba může zdát uspěchaná, působí četba opačně: redukuje stres. Čtením se můžeme uvolnit a odpoutat od vlastních starostí či problémů. Obzvláště přínosná může být četba pro jedince, které trápí potíže s usínáním, protože čtení prokazatelně snižuje krevní tlak a srdeční frekvenci. Studie mimoto ukazují, že pravidelné čtení udržuje ve stáří lidský mozek déle fit. Neustále totiž přijímá nové informace, které musí zpracovávat, a tím se i dostatečně namáhat. Tímto způsobem trénuje četba paměť a současně pomáhá do jisté míry předcházet Alzheimerově chorobě. Osvojit si čtenářství se proto vyplatí i ve vysokém věku. Pro zlepšení zdraví vám proto nabízíme například četbu těchto knih z naší knihovny:

Lucie HORÁČKOVÁ
Rozpůlený dům
Praha: Argo, 2022

Román české autorky inspirovaný vlastní rodinnou historií, odehrávající se během 2. světové války v sudetské vesnici. Do určitého okamžiku žijí všichni pospolu, Češi i Němci. Pak ale přichází protektorát a začíná peklo na zemi. Autorka se ve své knize vrací do malebné česko-německé vesnice první poloviny 20. století a z odposlouchaných historek, vzpomínek i archivních záznamů splétá velký „familienroman“. Mezi její předky patřili pytláci a pašeráci, svobodnomyšlné ženy i úspěšní kšeftmani s textilem. Je to příběh o tajných láskách, změnách identit, útěch, křivdách a žabomyších válkách, které nakonec stály životy

Franšek ŠMEHLÍK
Slyšet jeleny zpívat
Praha: Argo, 2021

První detektivní román olomouckého autora se vyznačuje jak promyšlenou zápletkou, tak i schopností postihnout spletité vazby v malé komunitě, kde skoro každý může být vrah. V horské osadě v Beskydech je nalezena brutálně zavražděná dívka. Vše nasvědčuje tomu, že se stala obětí sexuálního maniaka. Šéf ostravské mord-party Miroslav Lada rychle dojde k přesvědčení, že vrahem musí být někdo z místních. Jeho tým i s novým operativcem Romanem Nitkou rozplétá vztahy mezi sousedy a souvislost s drogovým byznysem. Do vyšetřování se brzy začnou promítat osobní životy kriminalistů. Všichni mají stejný cíl, ale každý jinou motivaci k dopadení vraha. Dokážou se sjednotit a zbavit odlehlý kraj monstra? A stihnou to dřív, než vrah udeří znovu?

Linda HOWARD
Po západu slunce
Frýdek-Místek: Alpress, 2022

Americká milostná romance na pozadí přírodní katastrofy. Město Wears Valley zasáhne sluneční bouře, která vyřadí z provozu veškeré moderní vymoženosti. Nefunguje elektřina, lidem dochází jídlo a silici zima mění dny v boj o holý život. Plachá Sela vždy utíkala do samoty a bývalý voják Ben dal všem jasně najevo, že o společnost nestojí. Nyní však oba musí vystoupit ze své ulity a možná čelit ještě něčemu ničivějšímu, než je přírodní katastrofa.

GOFFA, Martin.
Vánoční zpověď.
Praha: Euromedia Group, 2022

Silný kriminální psychothriller, v němž čtenář prožívá temný příběh narůstajícího zoufalství, které nakonec vybuchne v krutě, ale zcela pochopitelné pomstě. V pracovně vězeňského psychologa pravidelně sedává Adam Hofmann, který má na svědomí osamělou krutou teroristickou akci v jisté finanční firmě. V rozhovorech s psychologem se zpovídá především z toho, co činil předcházelo. Ze střídání těchto hovorů a reminiscencí před čtenářem postupně vyvstává příběh sázkaře, který se marně snažil zastavit začarovaný kruh dluhů, až narazil na podvodnou lichvářskou firmu. Ta ho místo slíbené půjčky okradla o poslední zbytky peněz a Adamovi nezbyla jiná možnost než zoufalý čin. Kniha je zajímavá i pohledem do duše beznaděného dlužníka a také velmi aktuálním tématem hyienismu lichvářů a exekutorů.

Hana Marie KÖRNEROVÁ
Jelení vršek.
Brno: MOBA, 2022

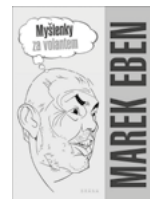
Východní Čechy na sklonku 16. století. Na rodové sídlo v Čechách přijíždí mladá vdova z Francie. Chce uplatnit své dědické právo. Na hradě ale vládne Jan, bratr zemřelého Viléma, a navíc sem v době morové epidemie přijíždí další příbuzní. Vztahy jsou napjaté a začíná jít o život. Napínavý historický román s romantickou zápletkou, který čtenářům přiblíží život v Čechách v 16. století. Děj byl inspirován skutečnými historickými událostmi.

ČERNÁ, Jaroslava.
Santini: peklem duše k světu světa.
Brno: MOBA, 2022

Historický a biografický román přibližuje portrét významného tvůrce z období vrcholného baroka. Dramatický životní příběh geniálního umělce Jana Blažeje Santiniho-Aichla dovolí čtenářům nahlédnout do mysli neoriginálnějšího architekta vrcholného baroka. Emotivní román provede Santiniho osamělým dětstvím poznamenaným tělesnou vadou, i dospělostí naplněnou těžkými zkouškami, ale také poznáním, že co bylo člověku na jedné straně ubráno, může se mu vrátit v podobě výjimečného talentu a vizionářského pohledu na svět. Poznejte osudy jednoho z nejvýznamnějších českých umělců, jenž dokázal navzdory osobním tragédiím zhmotnit své geniální vize a myšlenky do podoby jedinečných, mistrovských staveb.

EBEN, Marek.
Myšlenky za volantem.
Praha: Euromedia Group, 2020

Kniha Marka Ebena představuje soubor sloupků a fejetonů, které vycházely časopisecky v letech 2014-2020. V půvabném a hravém souboru se Marek Eben představuje jako vtipný vypravěč, který glosuje nejružnější události ze svého života, vzpomíná na blízké osoby, případně dokonce uvažuje nad nečekanými souvislostmi a situacemi, které ho „přepadly“ v neklidné koronavirové době. Tyto myšlenky a postřehy napadají autora téměř výhradně při řízení motorového vozidla: při této činnosti tak myslí nejen na šoférské umění svého tatínka či na domácí čtyřnohé mazlíčky, ale připomíná si i faktory, které úzce souvisejí s aktivitou za volantem: mezi ně patří třeba přezutí pneumatik, potíže s navigací nebo zkušenosti se servisem.

Julie CAPLIN.
Hrad ve Skotsku
Praha: Cosmopolis, 2022

Romantický příběh odehrávající se na Skotské vysočině. Izzy McBrideové se ani nesnilo, že zdědí skutečný hrad. A teď se z ní díky odkazu prastrýce Billa stala hradní paní s velkými plány a mizivou hotovostí. Její excentrická matka Xanthe naštěstí sehnala první dobře placící hosty, jejichž peníze pomohou prostory zvelebit. Střechou sice stále ještě zatéká, ale počet obyvatel hradu nečekaně roste. Zbývá už jen maličkost – během pár týdnů před Vánoci proměnit chátrající hrad v kouzelný hotel.

Matěj HOUŠKA, .
Zapomenuté revíry.
[Konstantinovy Lázně]: Team 2010, [2022]

Kniha je vyprávěním 10 příběhů ze Zapomenutých revírů, což je Matějův vlastní projekt, kdy se mladý sportovní rybář a zálesák snaží objevovat nedotčené revíry, do kterých se cíleně ryby nevysazují a pokouší se v nich ulovit velmi zajímavé a rybářsky cenné úlovky. Projekt Zapomenuté revíry je svým zpracováním určen i pro nerybářskou veřejnost a není jen o rybaření, ale také o přírodě, lidských příbězích a historii míst, kde natáčí své filmy. Kniha obsahuje mnoho dosud nepublikovaných fotografií i zážitků.

Autor příspěvku: Lenka Knapová

Tak to je Pecka

Když jsme se odstěhovali z Prahy, zjistili jsme, že důchodci mají oproti pracujícím velkou výhodu – můžou totiž pracovat nejen v sobotu a neděli, ale celý týden. Dům byl sice vhodný k okamžitému nastěhování, ale to, že jsme do něho přestěhovali své věci, neznamenal, že se v něm dalo bydlet. Někaké vybavení nám tu bývalý majitel po dohodě zanechal, něco nám tu i přes dohodu nezanechal, něco zanechal oproti slibům v nefunkčním stavu, jako třeba bojler a v peřináku špinavé trenky, a něco vlastně zcela sprostě ukradl, například zásobu dřeva na zimu. V den stěhování vydatně pršelo, ale stěhováci, které jsme měli objednané, přijeli s úsměvem na rtech a se slovy: „Vy si dejte kafe, teď už je všechno jen naše práce.“ A ten úsměv je neopustil po celý den, i když jsme kromě nábytku měli přibližně sto padesát krabic s knihami a v Pecce museli vše vynosit po točících schodech do prvního patra. Když jsem poprvé odemykala náš nový domek, tedy abych byla přesná, náš je jen z pěti osmin, uvědomila jsem si, že se mi splnil sen, který už jsem dávno pohřbila ve své mysli. Není to sice bílý domeček na břehu moře ve sladké Francii, je šedorůžový, není v něm ani jeden pravý úhel, ale je NÁŠ. Potvrdilo se to, co řekl John Lennon: „Na konci vždy vše dobře dopadne. A jestli to dobře nedopadlo, tak potom to ještě není konec.“

Měla jsem představu, že všechno pomalu utřu, vydrbu, naleštím, uklidím, není kam spěchat. Nicméně Míla se podle hesla mého tatínka „Nemožnosti vyřizujeme na počkání, zázraky do tří dnů“ rozhodl, že se musí vše udělat okamžitě. A tak jsme se do toho dali. Sestavili jsme nábytkovou stěnu, která v našem mini bytě v Holešovicích představovala téměř veškerý náš nábytek v obou místnostech, tady jsme dali jednotlivé díly pěkně k sobě k jedné stěně v pokoji, zaplnili knihami a zjistili, jak najednou vypadá hezky. Objevili jsme, jaké máme skvělé spolumajitele, neboť Petr, ač nás vůbec neznal a de facto jsme byli vetřelci z Prahy, přiložil okamžitě a zcela dobrovolně ruku k dílu. Ukázal nám, kde je sběrný dvůr, a pomohl vynášet nový nábytek. Bylo to zapotřebí, protože já najednou začala mít jakési podivné zdravotní problémy. Dopoledne jsem najednou začala téměř ztrácet vědomí, mluvila nesmysly, chovala se jako těžce opilá a posléze tak na dvě až tři hodinky kdekoli usnula, málem i při chůzi. Když už to trvalo několik dní, začínali jsme z toho být poněkud vyděšení a hrozilo, že mě snad Míla dokonce odveze někam k doktorovi, zjistila jsem konečně příčinu svých potíží. Měla jsme ještě mnoho věcí nevybalených, mimo jiné i své léky, které jsem vždy ve spěchu a po hmatu lovila z kabelky. A tak se stalo, že jsem několik dní brala ráno místo svých obvyklých medikamentů dva poměrně silné prášky na spaní, které měly stejný tvar (a brala jsem je jen občas večer po půlce). Po tomto objevu se můj

zdravotní stav rázem o sto procent vylepšil a mohli jsme se pustit do sestavování nového nábytku.

Bylo horké léto, okna jsme měli otevřená, takže naši sousedi záhy zjistili, že asi nebudeme nijak nafoukaní Pražáci, když mužská polovina našeho páru používá při snaze o sestavení skříně slova, která je obvykle nutno vytečkovat, protože skříň poněkud vzdorovala našemu úsilí. Již další den nás pozvali k sobě na skleničku a vzniklo z toho bezvadné kamarádství. Škoda, že tu bývají jen od jara do podzimu na sobotu a neděli. Jsou vlastně jediní, když nepočítám spolumajitele domku, s kým se tu pravidelně navštěvujeme, protože místní obyvatelé si do domu jen tak někoho nepustí.

Poté co jsme dokončili zařizování bytu, pustil se Míla do horního patra, kde nám patří dvě místnosti ze tří. Jedna byla téměř hotová, u druhé bylo třeba udělat prkenný strop a obložit stěnu palubkami, aby k nám mohly jezdit návštěvy. To už byla venku zima, blížily se Vánoce a já chystala těsta na cukroví. Míla mě občas povolal nahoru, protože to nemohl samozřejmě dělat sám. Pomáhala jsem ráda a ochotně, tyhle práce mě baví, ale kvůli častému odbíhání jsem zjistila, že nevím, které těsto je na které cukroví. A tak jsme ten rok měli na Vánoce návštěvu a troje pracinky.

Eva Šubrová

(Ukázka z připravované knížky
Večerní povídky pro Markétu)

Rocková kapela One&Half představuje klip ANOML

Bylo magické datum 3. 3. 2023 a okolo Pecky se nesl růžový opar. Vyrazila jsem za místní kapelou One&Half do zkušebny, kam můžou jen vyvolení. Naším listům otevřeli malou škvírku, abyste se i vy dozvěděli, jak tvoří. Když jsem dorazila na smluvené místo nikde nikdo. Náhle ze tmy vycházel vysoký mladík. Ano, byl to frontman kapely Petr Fól, přezdívaný Fólík.

Otevřel mi dveře do zkušebny, kde na mě dýchlo kouzlo rockových hvězd. A svítilo na mě zbrusu nové růžovo – černé logo kapely.

A tak se ptám – proč růžová? Není v tom žádný zvláštní význam. Kluci chtěli změnu. Růžová vyhrála mezi ostatními barvami. Ladí hezky, je mladistvá a veselá.

„Klip ANOML znamená Another Number On My List a celkově je to píseň, jejíž význam bereme s velkou nadsázkou, čemuž odpovídá i klip. Zároveň je to druhý singl, který jsme letos vydali, a ty singly budou celkem čtyři, než se zase vrhneme na další tvorbu a koncerty. První singl byl No Regrets, teď byl ANOML, další bude Astronaut a poslední bude upravená verze In Wonderland, kterou hrajeme na koncertech,“ vyjmenovává Fólík se zápallem v očích.

Růžový klip ANOML kluci v Nové Pace natočili za jedno nedělní odpoledne. Den před natáčením, 28. ledna, vám vám hráli celou noc na sportovním plesu v sále hasičské zbrojnice. Ale před kamerou díky super týmu vůbec nebylo znát, že přišli nevyspalí.

Kluci se překonali a podali ten nejlepší výkon. Z klipu je cítit entuziasmus, mládí, hravost, sranda, nadsázka a recese. Pozitivní energie, která se okamžitě přenesla i na vás. A budete si broukat tuto melodii cestou do školy a do práce. Určitě vás bude zajímat, jaká růžová tekutina se leje Fólíkovi v klipu na hlavu. Byl to jahodový mléčný shake. Pěkně ledový, jelikož v hale byla zima. Petr byl statečný, vydržel mít kamenný výraz na první dobrou. Scéna se nemusela opakovat. Shake mu stekl i do očí a šileně ho to pálilo. Bubeník Jirka Vagenknecht se ládoval studenými hranolkami a všechny je snědl. Utopenců se sotva dotkl. Ostatně uvidíte sami. Co určitě neuvidíte, je scéna, kdy chce Fólík na baskytaristu Roba hodit hamburger. Plán, aby se hamburger rozplácl na Robův obličej, nevyšel. Ve výsledku ho trefil do hlavy. Doufám, že to nebolelo, Robe.

Kluci i štáb se vyřádili před kamerou i za kamerou a navždy budou mít vzpomínku, kterou sdílí na sociálních sítích s celým světem.

A to není zdaleka vše. Dorazte na koncerty. Kluci se na vás moc těší. Letos to bude velký. Nová Paka, Lázně Bělohrad, Špindlerův Mlýn...

Nové písně, klipy, překvapení... Všechny novinky můžete sledovat na stránkách kapely www.oneandhalf.net, Facebooku nebo na YouTube. Hezký poslech.

Alena Nedomová

Příběhy a pohádky Magion 2

Zamilovaný Hejkal

Věděli jste, proč hejkal tak strašně hejká? To proto, že má vztek a je nebezpečný, tak aby varoval všechny vily, skřítky i zvěř, aby se mu nikdo nepletl do cesty. Taky proto, aby vyděsil nebohé noční poutníky, kteří se pustili lesní cestou. Na Odnoži je ale Hejkal, který neřve strašně a hrůzoplňně, neječí jako tisíc satanášů, ani nehřmí jako nebezpečná bouře, při které padají z nebes vlci a medvědi. Ne, to ne, on zní smutně, teskně jako osamocená žába v trombónu. Je to proto, že je nešťastně zamilovaný.

Doslechl se jednou ten chudák o stádečku divoženek, divých žen, které žijí v lese v norách jako šelmy. Chtěl se na ně jít podívat, ale on sám nemohl být vidět. Šel tedy v noci, divé ženy našel podle jejich skučení, ale sám toho moc neviděl, protože byla tma. A Hejkalové ve tmě špatně vidí, to je známá věc, proto taky po nocích tak příšerně vyřvávají, aby na nikoho nešlápli. A protože žínky neviděl, vysnil si sám, jak mohou být krásné. Druhou noc to zkoušel znovu, puzen jejich hálkáním. Tentokrát však měly divoženky u nory oheň a kolem něho se děl rej. Hejkal se tedy nemohl příliš přiblížit, ale viděl, jak jsou ještě krásnější, než by si sám dokázal vysnit. Představoval si nějaké medvědice nebo v nejlepším hejkalku, ale to, co uviděl, v něm rozproudilo krev. Byly chlupaté, v pase široké, ruce jako lopaty, široká ramena a tupé nosy. Zkrátka ideál krásy. A když už se mu podařilo zaostřit na to, jak jsou krásně špi-

navé a odrané, z jedné nory se vynořila přímo Matka všech Divožen. Byla větší, mohutnější a ramenatější, prostě všechny prvky krásy, na které se hejkal nemohl vynadávat, měla dvakrát takové. A do téhle se Hejkal beznadějně zamiloval.

Rozeřval se v tu chvíli, jak nejlépe uměl, aby ukázal, kde je, a chtěl se rozeběhnout ke své nové lásce. Ale přepočítal se, jeho lýtý řev vyděsil i divé ženy, které se v hrůze rozprchly, hasily oheň a zalézaly do svých nor. Jenom Matka se ho nebála. Připadalo mu v tu chvíli, že ho vidí, jak je zamilován, a že rozprahuje své paže, aby ho obejmula. Jenže ouha, když k ní doběhl, Matka všech divých žen ho vzala zleva zprava pořádnou fackou, až se mu hlava zatočila. Nadvakrát. A pak začala řvát ona, vynadala mu, co je tady po nocích straší, jak je jí jeho řvaní odporné a nepříjemné a svými pichlavými urážkami ho zahнала do lesa.

A tak teď hejkal sedí na druhé straně lesa a smutně kváká, nepochopen a beznadějně zamilován. Na popelišti stojí Matka všech divých žen a pokaždé, když zaslechne kváknutí, tak sebou nervózně škubne. Nemůže na hejkala zapomenout, přeci jenom byl to fešák, a jak se tak mužně vyřítit z lesa. Jestli se jejich cesty ještě někdy setkají a láska dojde svého naplnění? To už je zase jiný příběh.

Adam Kadmon

Berany berany duc

Na Velikonoční pondělí jsme si s klukama přivstali. Měli jsme jasný cíl. Být letos první u „hraběnky von Zvičina“.

Tak jsme ji přezdívali. Ve skutečnosti to byla německá stařenka, která bydlí na polorozpadlém statku uprostřed divoké přírody pod Zvičinou. Místní jí říkají Sudeťáčka. Česky moc nemluví. Má na statku tři roztomilé ovečky, které jsem si hned zamiloval a ochočil si je. A právě dnes, kdo k ní přijde první na koledu, dostane stovku. Poslechne si koledu, nechá se vyšlehat, poděkuje a zase zamkne. Další koledníci už nemají šanci. Loni nás předběhla brusnická parta širokýho Karla. Je už v páté třídě a má obrovskou sílu. Pořád chodí v riflové vestičce plné kapes a nikdy v nich nechybí vystřelovací nůž s blýskavou perletí.

S Tondou a Vojtou jsem měl sraz v Kalu na návsi. Tonda měl zpoždění, musel se vracet pro pomlázku.

Celý víkend se ji učil. Tak se chtěl pochlubit, že ji upletl úplně sám. No, uznávám, že se mu povedla. Sluníčko se pomalu klubalo, všude bledulky. V Kalském údolí jsem si, nadával, že nebyla dobrá volba si na koledu brát nové bílé tenisky. V údolí jsem zahušel nohou do potůčku, který jsme přeskakovali. Z tenisek tekla hnědá čvachta. Bylo mi pěkně zima na nohy. Když jsme se blížili ke statku, v dálce už bečely ovce. A u lesa se něco podezřelého hýbalo.

„Kluci, někdo je v lese. Určitě Brusničáci.“ Než jsem to stačil doříct, vyřítilo se z lesa pět kluků. Okamžitě jsme sprintovali do strmého kopce. Při běhu se mi vyzula teniska. Nechal jsem ji ležet, vezmu si ji až půjdeme zpátky. Celí udýchání a veselí jsme plácali pomlázkami na masivní dubové oprýskané dveře.

Dokonce jsem se doma naučil německou koledu z učebnice němčiny. Tak jsem ji hrdě recitoval. „Hraběnka von Zvičina“ nám otevřela třesoucí se rukou. Měla na sobě sváteční bílý šátek s kvítky a stejně bílou zástěru. „Guten Tag,“ pozdravili jsme trojhlasně a lehce jsme ji šlehali po robustní sukni. Usmívala se na nás a z kapsy vytáhla stokorunu.

Poděkovali jsme a rozloučili se.

„Chodte zas,“ volala na nás špatnou češtinou.

„Ty jo, kde máš botu, Marku?“ divil se Tonda.

„Někde pod kopcem, jdem ji hledat.“

„Myslíš tuhle smradlavou tenisku?“ šklebil se na nás Karel se svojí partou.

„To vám nedarujem, že jste nás předběhli, hošíčkové.“ Karel se rozmáchnul a hodil tenisku za ohradu k ovečkám. Nebojácný Vojta se na Karla vrhnul a chtěl ho srazit k zemi.

„Kašli na to, Vojto, nechceš přeci dostat do nosu,“ odstrkoval ho Tonda.

„Hošíci, letos vám to odpustíme, ale za rok ať vás tu už nevidím. Jasný?“

„Jasný,“ špitli jsme a utíkali k ovcím.

„Hele, je tu nověj beránek. Má rohy jak divokej čert,“ ukazují klukům. Ovečky se líně slunily, vypadaly jak slepice, když sedí na vejcích. První si mě všimnul beránek. Běžel ke mně a nechal se pohladit. Jenže když jsem si chtěl jít pro tenisku, začal do mě svýma gigantickýma rohama strkat. Jak může mít malej beránek tak velký rohy? Vůbec jsem nevěděl, co dělat. Tenisku jsem sebral, neodvažoval jsem si ji nazout a utíkat. Ach jo. Jak se mám dostat k brance? Celou cestu z ohrady mě pronásledoval beránek a bolestivě mě strkal. Kluci se mi smáli, ale mně do smíchu vůbec nebylo. Konečně jsem sahal na branku a opatrně za sebou zavřel. Ještě aby tak beran utekl a pronásledoval mě až do Kalu. Ovce se nezdají, umí být pohotově i rychlé. To byly těžce vydělaný prachy. Kluci se rozhodli vzdát se své třetiny a stovku mi darovali. Ovšem další den ve škole mi nikdo neřekl jinak než „Berany berany duc“.

Alena Nedomová

Dětský karneval v Bělé u Pecky

Sobota 11. března odpoledne po 15. hodině. Do sálu kulturního domu v Bělé u Pecky přicházely mladší děti v doprovodu rodičů. Na vyzdobeném sále se po odložení svršků objevily v různých úborech nápaditě oděné postavičky. Bylo z toho hned zřejmé, že v závěru zábavného odpoledne nebude lehké vybírat nejlepší masku. Děti se postupně zapojovaly do pro ně připravených her a soutěží, ve kterých se uplatňovala jejich hravost a snaha rychle zvládnout zadaný úkol. A nebylo to vždy tak jednoduché. Například chodily po vytyčené trase a v ruce lžici s míčkem, který nesměl spadnout, na papírovou ruličku navijely dlouhý provázek zakončený figurkou, házely barevné papírové kroužky a musely se strefit a nasadit je na papírový komínek stojící na podlaze, chodily po dráze a musely přitom stoupat jen na papíry, které si předkládaly, strefovaly se míčky do otvoru na namalované krabici, chytaly rybičky, z papíru vystřihovaly a malovaly zajičky a hrály další hry, kterými se vyplnil odpolední čas. Jistě každé děčko za splnění úkol poté potěšila odměna, ať sladká či věcná. Přítomno bylo 29 dětí od nejútlejšího věku až po školáky prvního

stupně základní školy. Pořadatelé, tradičně místní hasiči, pro dětský karneval vše připravili a zároveň zajistili vhodné občerstvení pro děti i dospělé. Po sále v průběhu odpoledne kolovaly lístky, na které přítomní psali své tipy na nejlepší masku. Při tombole si děti losovaly čísla a v sáčkích, které následně dostaly, je potom čekalo překvapení. Vyvrcholením odpolední zábavy bylo vyhlášení nejlepších masek. Třetí místo získaly dvě holčičky ustrojené jako srnky, druhý byl malý chlapeček v masce tučňáka a vyhrál chlapec reprezentující hasiče.

Vždy potěší, když se připravená akce vydaří. A tak tomu bylo i v toto odpoledne. Spokojené byly děti, zajiště jejich doprovod a i pořadatelé.

Petr Pavel

Byl tu bál, velký bál, nebyl nikdo, kdo by stál!

Jedno březnové odpoledne přicházeli na peckovský taneční sál princezny, rytíři, víly, loupežníci, Karkulky, vodníci, ale i čertíci a čarodějnice. Přilétli berušky, broučci, motýlci a přicupital ježek, přiběhli pejsci a kočky i medvídci.

Zkrátka nikdo si nechtěl nechat ujít Dětský divadelní karneval. Všechny hosty uvítal slavnostně nazdobený sál, kde na zdech visely vějíře, obrazy krásných princezen a divadelní kostýmy. Mohli jste se ztratit v lese, bát se v pekle nebo zajít do zámecké komnaty.

Jakmile zpoza stromu vykoukly dvě divoženky, hned se tančilo, soutěžilo a křepčilo. Po průvodu masek dostaly divoženky hlad a děti jim musely v čarovném lese nasbírat houby a koření a uvařit jim v kotli polívku. Za svou snahu dostaly odměnu od slavného pana doktora. Na převelikých vařečkách děti nosily do kotle kostičky, zametaly čarodějnickým košťátkem, házely kroužky, míčky a pak si celý sál zahrál pinkanou s nafukovacími balónky.

V baru u pejska a kočiček bylo jídla, pití do sytosti a pod tombolou se prohýbal stůl. Děti si nadšeně nosily krásné výhry – knížky, pastelky, hrníčky, čokolády, omalovánky, buřtíky, plyšové medvídky, krásné polštářky, poukázky na zmrzlinku, vouchery do solné jeskyně a spoustu a spoustu dalších překrásných cen, které ochotně věnovali sponzoři. A aby bylo ještě více radosti, dostaly malý dáreček všechny děti.

Obětavě a s nadšením všechno připravil realizační tým Divadelního Spolku Smajlík: Ivana Nosková, Jana Krchová, Jana Sálková, Naďa Kolocová, Petra Jirásková, Tomáš Stuchlík, Jan Sál a pomáhal nám ještě jeden pejsek. Byla to práce, byla to štrapáce, ale za tu radost v dětských očích to stálo!

Ivana Nosková

Děkujeme sponzorům:

Uzeniny Beta s.r.o., František Pavlíček s.r.o., SDH Pecka, Cukrárna Zlatá pecka, Donap s.r.o., VO COOP Hořice, Muzeum Legionáři z Pecky, Eva Jůzová – Pecka, Solná jeskyně Jaroměř

Literární křížovka

V tajence je ukryt název jednoho dílu z řady detektivních románů s detektivem Mikem Syrovým. Tentokrát nejde ani tak o pracovní případ, jako spíše o osobní pomstu. Správné znění tajenky Listů Peckovska 4/2022 je: Spasitel.

	1	2	3	4	5	6	7	8
A								
B								
C								
D								
E								
F								
G								

Vodorovně: A: Směs mlhy a kouře; jáma pro nebožtíka; B: Pianissimo; pozemek; zájmeno osobní; C: Anglicky "dostat"; zápor; švédsky "bílý"; D: Tajenka; E: Hlas vrány; popěvek; dům kultury odborů (zkr.); F: Ranní vláha; slovenský fotograf; G: Anglická předložka; asi; přítelkyně (angl. zkratka);

Svisle: 1: Střední pedagogická škola; kód letiště Kurgan; 2: Římskými číslicemi 1000; výrobce klavírů; 3: Primát; tvoje; zkratka nacistické organizace; 4: Jednotka úhlu; mužské jméno; 5: Vida; zolův román; 6: Solmizační slabika; mluvnická kategorie; předložka; 7. Chem. značka kyslíku; americký myšák; 8: Osm bitů; SPZ Olomouce

Pomůcka: KRO; Noel; PP; vit; YL

Výsledky zasílejte mailem na: knihovna.pecka@seznam.cz. První správná odpověď bude odměněna knihou.

Sudoku, tabulka č. 10

Cílem hry je doplnit chybějící čísla 1 až 9 v tabulce tak, aby platilo, že v každém řádku, v každém sloupci a v každém z devíti čtverců jsou použita vždy všechna čísla jedna až devět, ovšem každé číslo jen jednou. Pořadí čísel není důležité.

3	8		1	9			5	7
		1	3	8		2		
7	9	2		4			1	3
	5			1		4		
		9	8	5				
6		3	9		4		7	8
		5	2					4
9	2					7	8	
				6			3	2

Výroční schůze hasičů 15. okrsku

V neděli 26. února dopoledne se na sále kulturního domu v Bělé u Pecky sešel Výbor 15. okrsku Sboru dobrovolných hasičů – Peckovského, včetně delegátů jednotlivých SDH na své výroční schůzi.

Jednání probíhalo dle schváleného programu. Byla podána zpráva o činnosti Peckovského okrskového výboru v minulém roce, zpráva o výročních schůzích jednotlivých hasičských sborů v okrsku a vyhodnotil se průběh okrskové soutěže v požárním sportu, kterou v sobotu 14. května velmi dobře organizačně připravili a zvládli dobrovolní hasiči ve Vidonicích. Ve výhledu činnosti okrsku v roce 2023 byl hlavní důraz věnován přípravě a technickému zajištění letošní okrskové soutěže v požárním sportu, jejíž organizace se ujali hasiči z Bukoviny u Pecky. Soutěž proběhne v sobotu 13. května od 13:00 hodin v Bukovině u Pecky.

Přítomní zástupci sborů byli seznámeni s aktivitou výjezdni pohotovostní jednotky v Pecce. V jednotce je zařazeno 18 členů. V minulém roce 2022 bylo uskutečněno celkem 35 výjezdů. Vyjíždělo se k likvidaci popadaných stromů přes komunikace, 5x se vyjelo s AED – záchrana lidského života, dále jako technická pomoc a likvidace požárů a zahoření.

Při hodnocení práce sborů bylo mimo jiné pozitivně hodnoceno, že je dobře, že nastalo oživení po době covidu, že se věnuje patřičná pozornost pořádání společenských akcí pro veřejnost v místě.

Příkladně v roce 2022:

SDH Pecka uspořádal Pouťovou zábavu a Mikulášskou nadílku pro děti.

SDH Bělá u Pecky – tři akce pro děti: Dětský karneval, Dětský den a Mikulášskou nadílku.

SDH Bukovina u Pecky – Dětský den, průvod Bukovská světylka o Dušičkách.

SDH Kal – Pálení čarodějnic, Pouťová taneční zábava na návsi, čtyřdenní stanování s dětmi na návsi doplněné hrami, Mikulášská nadílka dětem, rozsvěcení vánočního stromku.

SDH Lhota u Pecky – Pálení čarodějnic, na podzim ve spolupráci s Mateřskou školou v Pecce Ukládání broučků na zimu.

SDH Vidochov – Pálení čarodějnic, Sraz rodáků v obci, Pohárová soutěž hasičských družstev, Mikulášská nadílka pro děti, rozsvěcení vánočního stromku.

SDH Vidonice – okrsková soutěž v požárním sportu, soutěž družstev v nohejbalu.

Bylo poděkováno Úřadu městyse Pecka za podporu, která je věnována hasičům, zvláště za technickou a finanční podporu při zajišťování a organizaci okrskové soutěže v požárním sportu.

Petr Pavel

KLUB PŘÁTEL MARIÁŠE PECKA pořádá

MARIÁŠOVÝ TURNAJ O PAMĚTNÍ LIST KRYŠTOFA HARANTA,

pána na Pecce (1564–1621) a zápis na jeho pamětní plaketu.

V sobotu 27. května 2023 jste zadání vzhledem ke skutečnosti, že jste zváni na VI. ročník mariášového turnaje o pamětní list Kryštofa Haranta včetně slavnostního zápisu na jeho pamětní plaketu, který začíná v 10 hodin (prezence od 9 hod.) přímo v rezidenci panovníka na hradě Pecka. Zájemci pozor – turnaj je limitován 60 hráči! Hraje se trojkový volený mariáš za své. Za vklad 250 Kč dostanete hlavní jídlo, dále svačinku a hodnotnou cenu včetně legrace.

Zodpovědné přihlášky na rezervaci na tel. 723 464 093 nebo vagner.jaroslav@centrum.cz

Podrobnosti, případné dodatky na www.mariasoveturnaje.unas.cz

Parkování u příjezdové komunikace ke hradu, směr Dvůr Králové nad Labem.

Pěkně se prošli

Peckovští členové Klubu českých turistů si vždy počátkem nového roku naplánují, kam všude se během roku chtějí podívat, co zhlédnout a poznat. Své výlety či pochody uskutečňují zpravidla první pátek v měsíci. V pátek proto, že veřejným dopravním prostředkem, tedy autobusem, je možné z Pecky vycestovat jen ve všední den.

V pátek 3. března se jeli podívat do Hořic v Podkrkonoší. Sešlo se jich dvanáct. Připojit se může kdokoli, kdo se chce projít v kolektivu. Z náměstí v Pecce vyjeli v 7:20 hodin autobusem do Bělé u Pecky, kde přestoupili na autobus jedoucí do Hořic v Podkrkonoší. Tam po dojezdu na autobusovou stanici prošli městem do Smetanových sadů, kde mimo jiné jsou pomníky hudebních skladatelů Bedřicha Smetany a Antonína Dvořáka a symbol Hořic, kterým je půvabná plastika Krakonoše. Pokračovali na vrch Gothard. Se zájmem procházeli sochařský park U sv. Gotharda, kde je umístěno více než sto pískovcových plastik od sochařů z Evropy, Asie a Ameriky, které tvořili a tvoří při sochařských sympoziích konaných v místě. Park se každým rokem rozrůstá o nové plastiky moderního umění. Bylo tedy co prohlížet, obdivovat i dohadovat se, co které dílo znamená. Líbil se pomník stojícího Jana Žižky z Trocnova s upraveným okolím. Upomínka na bitvu husitů v dubnu 1423 právě na vrchu Gothard s panskou jednotou vedenou Čeňkem z Vartemberka, kterou Žižkovo vojsko vyhrálo. Obdiv byl i nad tyčícím se 12 m vysokým pískovcovým obelisku na podstavci na stylově upraveném prostranství. Obelisk byl zhotoven kameníky z kamenného lomu v Podhorním Újezdu.

Cesta potom pokračovala po žlutě značené turistické stezce a zároveň cyklostezce směrem na Dachova. Nejdříve se zdrželi prohlídkou sochařských

plastik na louce - nově založeném sochařském parku U sv. Josefa. Poté odbočili a prošli kamenným lomem sv. Josefa, kde vznikají uvedená sochařská díla. Dále potom pokračovali po stezce. Cyklostezku ozvláštňují dřevěné plastiky s pohádkovými motivy a naučná stezka o okolní přírodě s akčními prvky.

Zastavili se u lesního pramene zvaného Kalíšek, jehož lahodná voda je svedena do kamenem obroubeného jezírka ozdobeného sochami draka, žáby a vodníka. Poté prošli kolem areálu secesního přírodního koupaliště Dachovy a dále zeleně značenou stezkou stoupali na vrchol Hořického chlumu, kde stojí Masarykova věž samostatnosti, vybudovaná v letech 1926 až 1938 a pojmenovaná po prezidentu T. G. Masarykovi. Je to památník obětem světových válek. Věž s rozhlednou je v tomto ročním období uzavřená. Pěšinou vedenou podél silnice sešli dolů do města. Na občerstvení po více jak devítikilometrovém pochodu společně zašli do restaurace Staré časy, která se nachází u místního pivovaru. Chutnému obědu a obsluze se dostalo od každého oprávněné pochvaly. Domů se jelo opět autobusem do Bělé u Pecky. Protože na přípoj z Nové Paky by se muselo čekat půl hodiny, vydali se do Pecky všichni pěšky.

K plné spokojenosti z výletu každopádně přispělo i téměř jasné počasí a přijatelné teplo.

Petr Pavel

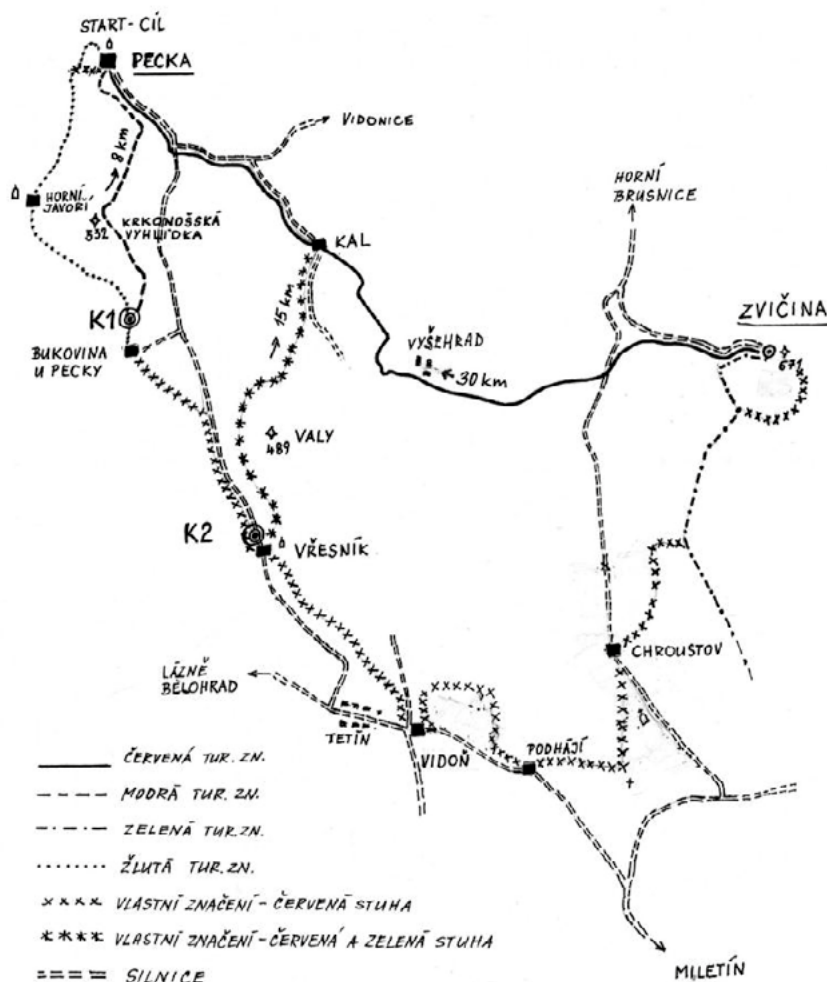
Plánované pochody a výlety KČT odbor Pecka

Datum	Plánovaná trasa
Pátek 14. dubna	Autobusem z náměstí v Pecce 8.43 hodin do Staré Paky vlak. nádraží. Odtud pěšky po ŽTZ kolem lomu Hvězda na místo Pod Hvězdou, dále na Staropackou horu a stále po ŽTZ do Nové Paky ul. Lomnická a na autobusové nádraží v Nové Pace. V 15.03 hod. autobusem do Pecky. Délka trasy 8 km.
Neděle 30. dubna	Od 14.00 hodin společné posezení na turistické chatě v Pecce. Opékání špekáčků, občerstvení dle donesených zásob.
Pondělí 8. května	44. ročník Květnového pochodu z Pecky na Zvičinu. Start od 7.00 do 10.00 hodin od Úřadu městyse Pecka. Pěšky po značených trasách dle vlastního výběru a propozic pochodu. Délka pochodových tras je 8, 15, a 30 km. V 10.30 hodin vyjíždí z náměstí v Pecce autobus. Jede po silnici Pecka - zajede do Bukoviny u P.-Vřesník-Tetín-Vidoň-Chroustov-Zvičina. Po celé délce trasy je možné přistoupit. Zpět ze Zvičiny odjíždí ve 13.30 hodin přes Horní Brusnici-Vidonice-Kalský kopec-Bukovina u P. a do Pecky. Občerstvení v Raisově chatě na Zvičině.
Pátek 2. června	Autobusem z náměstí v Pecce v 7.20 hodin do Nové Paky a vlakem v 8.23 hodin z Nové Paky města na vlak. nádraží do Staré Paky a v 8.27 hodin vlakem do Lomnice nad Popelkou. Odtud pěšky kolem koupaliště, přes vyhlídku nad Lomnicí n. P., Hrádku - Košov rozcestí, dále Zadní Popelkou na lyžařský areál. Rozhledna na skokanském můstku a přes rozcestí v Popelkách do Lomnice n. P. Občerstvení v místě. Odjezd z Lomnice n. P. vlakem v 15.11 hodin do Staré Paky, dále v 15.30 hod. do Nové Paky město a v 16.03 hodin autobusem do Pecky. Délka trasy 8 km.

Čtvrtek 22. června Autobusový zájezd s lehkou turistikou pro členy KČT do okolí hradu Pernštejn. Přihlášky podávat do 10. dubna 2023 Marii Pavlové, Bělá u P.

Schůzky na turistické chatě v Pecce jsou každé sudé pondělí odpoledne. Všechny výlety, pochody KČT odbor Pecka a setkání na turistické chatě v Pecce se může zúčastnit kdokoliv, kdo má zájem projít se a pobýt v kolektivu a v přírodě.

ČTZ - červená tur. značka
MTZ - modrá tur. značka
ZTZ - zelená tur. značka
ŽTZ - žlutá tur. značka

Zabijačkové hody jsou za námi!

Po dvouleté koronavirové pauze proběhl v sobotu 4. února v areálu koupaliště a kempu tradiční závod v běhu na historických lyžích a s ním spojené zabijačkové hody. Že se lidé na akci těšili, svědčí i fakt, že veškeré produkty byly rozprodány během dopoledních hodin. Opozdilci však nemuseli zoufat, v restauraci bylo nadále nachystáno několik chutných jídel, které mohli takříkajíc rovnou spláchnout dobře vychlazeným pivem.

Ihned poté, co se návštěvníci dobře najedli, přišel na řadu sport. Počasí nám přálo, a tak se závod po několika letech mohl konat na sněhu. Start proběhl ve dvě hodiny. Kategorie byly rozdělené na děti, ženy a jako poslední do závodu vstoupili muži. Trať nepatřila k nejdelším, přesto závodníky provedla přes antukové kurty a koupaliště až ke stanovišti, kde na ně čekala záludná soutěžní otázka. Správná odpověď znamenala hladký dojezd do cíle, v opačném případě pak čekalo na lyžníky trestné kolečko.

Ať už se závodníci vydali jakýmkoli směrem, cestu jim zpříjemnil panák zelené. Děti zahřál čaj.

Podle hesla „Není důležité vyhrát, ale zúčastnit se“ proběhlo také slavnostní vyhlášení. Pro každého závodníka byla nachystána věcná cena od našich sponzorů. Příjemným zpestřením tohoto roku bylo vyhlášení kategorie nejlepších kostýmů, kterého se ujal sám organizátor závodu, pan Zbyněk Bouzek.

K poslechu a tanci hrála až do večerních hodin kapela Náhoda, za což pánům ještě jednou děkujeme, stejně jako všem návštěvníkům, kterých letos bylo opravdu dost. Díky, jsme rádi, že vás tato akce baví!

Závěrem bych vás rád pozval na speciální velikonocní menu, které pro vás chystáme od 6. do 10. dubna. Pro bližší informace sledujte náš web a sociální sítě.

*Za areál Koupaliště a kempu Pecka
Jiří Šacler*

Oslavili svá životní jubilea

V 1. čtvrtletí letošního roku oslavili svá životní jubilea tito naši spoluobčané:

Kalenská Marie z Bukoviny u Pecky – 88 let

Langner Jan z Pecky – 80 let

Karlík Stanislav z Pecky – 86 let

Messner Josef ze Lhoty u Pecky – 80 let

Karlíková Bohuslava z Pecky – 86 let

Šepsová Marie z Pecky – 88 let

Štěrba Josef z Vidonic – 80 let

Roubal Miloslav z Pecky – 88 let

Trybenek František z Pecky – 91 let

Trybenek Josef z Bukoviny u Pecky – 86 let

Havlová Růžena z Bukoviny u Pecky – 89 let

Hušek Jaroslav z Pecky – 80 let

Všem jubilantům přejeme do dalších let pevné zdraví, hodně spokojenosti a osobní pohody.

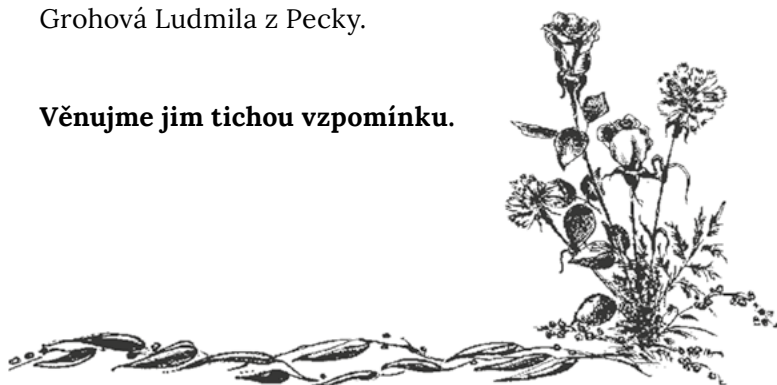
Navždy nás opustili:

Mělková Jana z Pecky

Rajsnerová Helena z Bukoviny u Pecky

Grohová Ludmila z Pecky.

Věnujme jim tichou vzpomínku.

Další číslo Listů Peckovska vyjde v červnu 2023.
Příspěvky můžete průběžně vhazovat do novinové schránky úřadu městyse.
Uvítáme jakékoliv návrhy, podněty a připomínky.
Uzávěrka příštího čísla bude 1. června.
Redakce si vyhrazuje právo upravovat a zkracovat zaslané příspěvky.

Listy Peckovska

Časopis přátel Harantova městečka, vydává Úřad městyse Pecka.

březen – květen 2023, ročník XXXIII

Řídí redakční rada ve složení:

Věra Kociánová, Šárka Kodymová, Jitka Korbelařová,

Alena Nedomová, Jan Murdych, Lenka Knapová

grafická úprava: Zdeněk Kalenský

web: www.mestys-pecka.cz

e-mail: podatelna@mestys-pecka.cz, knihovna.pecka@seznam.cz

Počet výtisků 250

Cena 20 Kč